

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce **M. L.**, proti žalovanému **Policii České republiky, Krajskému ředitelství policie Pardubického kraje**, se sídlem Pardubice, Na Spravedlnosti 2516, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, ze dne 30. 11. 2011, č. j. 52 A 28/2011 – 34,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 15. 6. 2011 se žalobce domáhal vydání rozsudku, kterým by krajský soud zrušil rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství Pardubického kraje, Územního odboru Ústí nad Orlicí, Obvodního oddělení Letohrad, o uložení blokové pokuty v blokovém řízení ze dne 22. 6. 2010, č. j. KRPE-10833/PŘ-2010-171118 (č. bloku NA/2007 1717493), a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, usnesením ze dne 30. 11. 2011, č. j. 52 A 28/2011 – 34, řízení zastavil pro nezaplacení soudního poplatku, s odkazem na ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Proti tomuto usnesení byla dne 8. 12. 2011 podána kasační stížnost, kterou žalobce (dále jen „stěžovatel“) vzal svým podáním ze dne 24. 1. 2011 v plném rozsahu zpět.

Podle § 37 odst. 4 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl.

Podle § 47 písm. a), věty před středníkem s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel vzal svou kasační stížnost zpět ještě před tím, než o ní bylo zdejším soudem rozhodnuto, postupoval Nejvyšší správní soud dle shora citovaných ustanovení, ve spojení s § 120 s. ř. s., a řízení o kasační stížnosti zastavil.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Dle prvně zmiňovaného ustanovení nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení. Jelikož ke zpětvzetí kasační stížnosti nedošlo z důvodů uvedených ve větě druhé citovaného ustanovení, postupoval Nejvyšší správní soud dle obecného pravidla vyjádřeného ve větě první a rozhodl proto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů kasačního řízení.

Pro úplnost je vhodné poznamenat, že Nejvyšší správní soud nevyzýval stěžovatele ke splnění jeho poplatkové povinnosti za řízení o kasační stížnosti. V souladu s ustálenou judikaturou totiž v případech, kdy je předmětem kasační stížnosti posouzení zákonnosti rozhodnutí o zastavení řízení před krajským soudem, které bylo důsledkem nezaplacení soudního poplatku za řízení o žalobě, by opětovné trvání jak na podmínce uhrazení poplatku pro toto řízení, tak i na podmínce povinného zastoupení, ve svém důsledku znamenalo jen další řetězení téhož problému, což by popíralo smysl samotného řízení, a zároveň by nesvědčilo ani zásadě hospodárnosti a rychlosti řízení, která se obecně uplatňuje ve vztahu k výkonu celé veřejné správy (viz například rozsudek zdejšího soudu ze dne 13. 9. 2009, č. j. 9 As 43/2007 - 77, dostupný z www.nssoud.cz).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. února 2012

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu